

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/256/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514204698
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2015:8514204698.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci navrhovateľa PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpeným Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 810 11 Bratislava, P.O.BOX 41, IČO: 47 233 516 proti odporcom: v 1. rade K. X., nar. XX.X.XXXX, bytom I., E. XXX/XX a v 2. rade B. X., nar. X.XX.XXXX, bytom I., E. XXX/XX v konaní o zaplatenie 759,05 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporcovia v I. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 77,52 eur s 9,5 % úrokom z omeškania od 20.9.2011 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd návrh **z a m i e t a**.

Odporcom súd **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

Navrhovateľovi súd **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom doručeným súdu dňa 2.9.2014 žiadal, aby súd zaviazal odporcov v I. a 2. rade spoločne a nerozdielne na zaplatenie istiny vo výške 759,05 eur s 9,5 % ročným úrokom z omeškania od 20.9.2011 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Návrh odôvodnil tým, že s odporcom dňa 21.2.2009 uzatvoril Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporcovi poskytnutý úver vo výške 730,27 eur, ktorý sa odporca zaviazal splatiť spolu s úrokmi v 30 mesačných splátkach

vo výške 44,65 eur v termínoch splatnosti podľa splátkového kalendára, ktorý bol dohodnutý v zmluve. Odporca v 2. rade pristúpil k záväzkom zo zmluvy ako spoludlžník v zmysle § 533 OZ. Na základe žiadosti odporcu v 1. rade sa navrhovateľ s odporcom dohodli na odklade splátok č. 14,15,16 pôžičky a odporca sa zaviazal splatiť ako splátky č. 31,32,33. Odporca sa dostal do omeškania s úhradou splátok už pri splátke č. 17 a do uplatnenia práva navrhovateľa podľa § 565 OZ, t.j. do okamžitej splatnosti úveru zaplatil len sumu 580,45 eur. Keďže odporca bol v omeškaní s úhradou splátky č.14 viac ako tri mesiace, navrhovateľ si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 OZ, t.j. okamžitú splatnosť úveru. Odporca mal uhradiť navrhovateľovi sumu vo výške 759,05 eur dňa 19.9.2011, ale túto sumu neuhradil ani čiastočne. Žiadal, aby súd zaviazal odporcov uhradiť mu žalovanú istinu s úrokom z omeškania a priznať trovy konania.

Súd uznesením poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach a odporcov vyzval, aby sa v lehote 15 dní k veci písomne vyjadrili a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznávajú, uviedli vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojili listiny, na ktoré sa odvolávajú a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Účastníci konania sa v lehote stanovenej súdom nevyjadrili.

Keďže v danom prípade ide v zmysle § 200ea O.s.p. o drobný spor (konanie, predmetom ktorého nie je suma presahujúca 1 000 eur), súd s poukazom na § 115a ods. 2 O. s. p. dňa 16.7.2015 oznámil na úradnej tabuli súdu, že dňa 22.9.2015 o 8.30 hod. bude vo veci vyhlásený rozsudok bez nariadenia pojednávania a následne tento rozsudok v uvedený deň aj vyhlásil.

Súd vykonal dokazovanie a oboznámil sa s obsahom pripojených listinných dôkazov, a to s oznámením o zosplatnení zo dňa 29.8.2011, doručenkou o zosplatnení, zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.12.2009, Zmluvným dojednaním Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti Profi Credit Slovakia, s.r.o., oznámením veriteľa o schválení úveru, históriou platieb - kartou klienta, výpisom z obchodného registra navrhovateľa, - oznámením o priemerných úrokových mierach pri úveroch poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny zo stavu a nových obchodov, na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Účastníci konania dňa 21.12.2009 uzatvorili úverovú zmluvu (čl. 3-4 spisu), na základe ktorej navrhovateľ poskytol odporcovi úver - úverový limit vo výške 730,27 eur. Z písomného vyhotovenia zmluvy vyplýva, že odporca sa zaviazal splatiť úver 30 mesačnými splátkami, splatnými k 16. dňu v kalendárnom mesiaci vo výške 44,65 eur, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu bola 609,11 eur, RPMN za úver 63,46 %, ročná úroková sadzba úveru 68,92 %, priemerná RPMN za úver 48,96 %, poskytnutá čiastka revolvingu 361,65 eur, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 441,98 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 55,43 %, ročná úroková sadzba revolvingu 67,58 %. Okrem toho na druhej strane zmluvy o RÚ je uvedené, že dlžník zaplatí veriteľovi odmenu za poskytnutie služby spočívajúcej v odklade splátok úveru sumu vo výške 72,30 eur a v odklade splátok revolvingu sumu vo výške 39,43 eur.

Súd z obsahu zmluvy zistil, že sa jedná o typovú zmluvu, keď tlačivo - formulár označený ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere a je rozdelené vertikálne na 6 časti, s možnosťou vpisovania konkrétnych údajov o spotrebiteľovi a revolvingovom úvere, jeho výške, opačná strana obsahuje predtlač textu písaného veľmi drobným písmom, v ktorom je odkaz na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach, dohoda o odmene za poskytnutie služby spočívajúcej v odklade splátok úveru a revolvingu. V spodnej časti tlačiva je priestor pre podpis dlžníka, spoludlžníka, miesto a dátum podpisu.

Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere, na ktoré odkazuje zmluva nie sú zo strany odporcov verifikované (podpísané).

Ako vyplýva z obsahu tejto zmluvy, ale aj karty klienta, odporcovi bola poskytnutá čiastka úveru - úverový limit celkom vo výške 730,27 eur, ale schválená výška revolvingu bola 401,08 eur, skutočne mu navrhovateľ vyplatil dňa 11.2.2009 sumu vo výške 657,97 eur, a to včítane revolvingov. Odporca v I. rade sa zaviazal splatiť úver 30 mesačnými splátkami po 44,65 eur, t.j. celkom sumu 1 339,50 eur (30 x 44,65 = 1 339,50).

Z karty klienta - platobnej histórie (čl. 8 spisu) vyplýva, že odporcovi bola celkom vyplatená suma 657,97 eur, úver odporca splácal mesačne vo výške 30,44 eur po 13. splátku, pričom celkom splatil navrhovateľovi sumu 580,45 eur, poslednú platbu poukázal navrhovateľovi dňa 16.2.2011 vo výške 44,65 eur.

Podľa internetových zistení súdu na webovom sídle Národnej banky Slovenska <<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne>> (čl.19 spisu) urokov-miery-z-uverov-obchodnych-bank priemerné úroky zo spotrebiteľských úverov obchodných bánk zverejnených Národnou bankou Slovenska v decembri 2009 bola úroková miera pri spotrebiteľských úveroch pri fixácii od 1-5 rokov 11,7055 % ročne (čl.19)

Podaním zo dňa 29.8.2011 navrhovateľ oznámil odporcovi zosplatenie (čl. 2 spisu), vyzval ho na úhradu dlžných splátok 17, 18, 19, pričom suma omeškaných splátok bola 133,95 eur a zároveň ho upozornil, že, ak dlžné splátky neuhradí do 15 dní od doručenia oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy. Odporca prevzal oznámenie dňa 2.9.2011 (čl. 7 spisu).

Z predloženej platobnej histórie - karty klienta (čl. 8 spisu) vyplýva, že dlžné splátky č. 14, 15, 16 odporca neuhradil.

Podľa tvrdenia navrhovateľa mal odporca uhradiť sumu 759,05 eur dňa 19.9.2011, ale túto neuhradil, preto si navrhovateľ uplatnil svoje právo na súde, pričom špecifikoval, že táto suma predstavuje rozdiel medzi splátkami, ktoré sa odporca zaviazal uhradiť a tým, čo uhradil.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len Obch. zák.) (ku 5.2.2009) Touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zmluvy o úvere (§ 497 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1991-513/znenie-20080101>>), zmluvy o bežnom účte (§ 708 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1991-513/znenie-20080101>>).

Podľa § 497 Obch. zák. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obch. zák. od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má

interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Uzatvorená zmluva o úvere má charakter spotrebiteľskej zmluvy, preto je potrebné tento právny vzťah posudzovať podľa ustanovení O Z, podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a podľa zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia tejto zmluvy o úvere.

Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného v čase uzavretia zmluvy Každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 3 ods. 1 OZ Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom

Podľa § 52 ods. 2 OZ. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 2 OZ Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,

Podľa § 53 ods. 5 OZ Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 OZ Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 54 ods. 1 OZ Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 565 OZ Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy (t.j. 5.2.2009) Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 zák. č. 258/2001 účinného v čase uzavretia zmluvy Na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou
 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprímerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
- d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-258/znenie-20080101>> z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,
- e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru okrem úrokov.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 cit. zák. č. 258/2001 Z.z. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 3 ods. 5 cit. zákona Pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-258/znenie-20080101>> prostredníctvom ustanoveného vzoru formulára. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

Podľa § 3 ods. 8 cit. zákona Počas trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere je veriteľ povinný písomne a bezodkladne informovať spotrebiteľa o zmene ročnej úrokovej sadzby a poplatkov.

Podľa § 3 ods. 10 cit. zákon Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ustanovenú nariadením vlády.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-258/znenie-20080101>> musí obsahovať:

- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-258/znenie-20080101>>,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2001-258/znenie-20080101>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere

Podľa § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 účinného v čase uzavretia zmluvy Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo

b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 účinného v čase uzavretia zmluvy Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Právne posúdenie veci

Po zhodnotení vykonaného dokazovania v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný len čiastočne.

Je nepochybné, že navrhovateľ uzavrel s odporom v I. rade ako s dlžníkom a s odporcom v 2. rade ako spoludlžníkom zmluvu o úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obch. zák. a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane je tiež nepochybné, že žalovaný v danom prípade vystupoval ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby (použil ich na bežnú spotrebu), teda ako spotrebiteľ, kým žalobca pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné prihliadať aj na úpravu zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave Obch. zák. a takáto zmluva musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať aj ustanovenia OZ, a to § 52 a nasl., ktoré obsahujú úpravu spotrebiteľských zmlúv.

Ustanovenie § 53 OZ. vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedná poctivému prístupu k podnikaniu. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je nutné zdôrazniť, že spotrebiteľ v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných

podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už vôbec prečítať alebo pochopiť ich obsah. Ochrana

spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy medzi účastníkmi konania boli údaje o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ročná úroková sadzba, výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, RPMN a priemerná hodnota RPMN ku dňu podpísania zmluvy.

Ide o údaje, ktoré majú napomôcť spotrebiteľovi zorientovať sa v množstve ponúk od rôznych inštitúcií poskytujúcich úvery a porovnať si cenu toho ktorého úveru.

V zmluve o revolvingovom úvere chýba údaj o výške, počte a termínoch splatnosti istiny, úrokov a iných poplatkov - v zmluve je uvedený len údaj o výške mesačnej splátky vrátane úrokov bez špecifikácie, koľko činí mesačná istina, úrok a iné poplatky, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 4 ods. 2 písm. i/ zák. č. 258/2001 Z. z.).

Z gramatického výkladu tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že zmyslom tohto ustanovenia, a to bol aj zámer zákonodarcu, je aby z rozpisu splátok bolo jednoznačne, koľko činí splátka istiny, koľko splátka úrokov a koľko splátka poplatkov.

Prejednávaná úverová zmluva obsahuje údaj len o celkovej výške splátky, bez jej špecifikácie na istinu, úroky a iné poplatky.

Rovnako podľa názoru súdu v úverovej zmluve absentuje údaj podľa § 4 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona, a to údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve je len uvedených počet splátok a deň splatnosti v mesiaci, z takéhoto znenia však nevyplýva termín konečnej splatnosti úveru.

Absenciu týchto údajov zákon č. 258/2001 Z. z. sankcionuje tým, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda dlžník je povinný vrátiť veriteľovi iba sumu, ktorá mu bola poskytnutá.

Za takéhoto stavu súd dospel k záveru, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi iba sumu, ktorú si požičal.

Z predložených listinných dôkazov (platobná história čl. 8 spisu) vyplýva, že odporcovi bola poskytnutá čiastka 730,27 eur, avšak vyplatená mu bola vrátane revolvingov suma 657,97 eur. Z platobnej histórie ďalej vyplýva, že odporca uhradil navrhovateľovi spolu sumu 580,45 eur, teda mu uhradil menej o 77,52 eur, ako mu bolo vyplatené, t.j. rozdiel medzi vyplatenou a splatenou sumou je 77,52 eur a v tejto časti súd považuje nárok navrhovateľa za dôvodný, preto zaviazal odporcov v 1. a 2. rade na úhradu tejto sumy spoločne a nerozdielne. Nad sumu 77,52 eur súd považuje nárok žalobcu za nedôvodný a preto v tejto časti návrh zamietol.

Ďalej súd uvádza, že pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, má sa za to, že musí ísť o také zmluvné dojednanie medzi dodávateľom a spotrebiteľom, ktoré obstoí v rámci povinnej

súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu a obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade i so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinnosti na strane oboch účastníkov.

K tomu je potrebné uviesť, že zmluvné dojednania medzi účastníkmi spotrebiteľskej zmluvy podliehajú súdnej kontrole vo svetle imperatívu dobrých mravov.

Rozpor s dobrými mravmi predstavuje také konanie, ktoré je zjavne právne neprijateľné, pretože je z hľadiska oprávnených záujmov strán a spoločnosti hrubo nevyvážené.

V zmluve o RÚ bola stanovená ročná úroková sadzba úveru vo výške 68,92 %, ročná

úroková sadzba revolvingu 67,58 % ročne. Navrhovateľ tvrdil, že hodnota odplaty dohodnutá v predmetnej zmluve podstatným spôsobom neprevyšovala obvyklú odplatu na finančnom trhu.

Úroky dohodnuté pri poskytovaní úveru predstavujú odplatu za užívanie požičanej sumy, právny poriadok výslovne neupravuje, v akej výške je možné pri úvere dohodnúť

úroky. Z tejto skutočnosti nemožno vyvodzovať, žeby výška úrokov závisela len od dohody účastníkov zmluvy, pretože tu platí ustanovenie § 3 ods. 1 OZ. S poukazom na toto

ustanovenie je súd toho názoru, že určená úroková sadzba úveru vo výške 68,92 % a úroková sadzba revolvingu vo výške 67,58 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi a vzhľadom na súdom zistenú priemernú úrokovú mieru pri spotrebiteľských úveroch obchodných bánk v čase uzatvorenia úverovej zmluvy 11,7055 % ročne. Navrhovateľom poskytnutá ročná úroková sadzba úveru 68,92 % a revolvingu

67,58 %, je jednoznačný úžernický úmysel veriteľa a ako taká nemôže požívať súdnu ochranu a je nutné ju hodnotiť ako neprijateľnú, odporujúcu dobrým mravom, takéto prevýšenie v danom prípade až viac ako 5 (5,89) násobne je netolerovateľné zvlášť v spotrebiteľských zmluvách.

Neprimerane vysoké úroky dojednané pri zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa, mravným princípom spoločenského poriadku a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Požiadavka na neprimerané zmluvné úroky môže za istých okolností v sebe obsahovať i skutkovú podstatu trestného činu úžery, kedy dohoda o neprimeraných úrokoch je neplatná pre rozpor so zákonom, alebo v iných prípadoch pre rozpor s dobrými mravmi. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 OZ je úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vzhľadom na rozhodujúce okolnosti starostlivo posúdil, či konanie účastníka občiansko-právneho vzťahu je v súlade alebo v rozpore s dobrými mravmi.

Pri dojednávaní úrokov zo spotrebiteľského úveru koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje od dlžníka (spotrebiteľa) primeraný úrok, teda primeranú odplatu za užívanie poskytnutej istiny, a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ poskytoval úvery za neprimerané až úžernické úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov. Úrok viac ako 5 násobne vyšší podstatne prevyšuje obvyklú odplatu na finančných trhoch.

Judikatúra súdov nikde nespochybnila, že neprimerané úroky nie sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú fundamentálny hodnotový poriadok (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo1/2009 z 31.07.2009, NS SR sp. zn. 5Cdo26/2011 z 26.04.2012, KS Prešov sp. zn. 3Co67/2012 z 24.10.2012).

Podľa právneho názoru vysloveného KS Prešov sp. zn. 6Co/138/2012 z 07.05.2013 cena plnenia (vrátané úrokov) nie je vyňatá zo súdnej kontroly jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 OZ) s odkazom na rozsudok súdneho dvora C 484/08-Caja de Ahorros y Monte de Piedad de Madrid proti Asociación de Usuarios de Servicios Bancarios.

Účastníkmi konania dojednaná úroková sadzba úveru 68,92 % ročne a revolvingu 67,58 % podľa názoru súdu neobstojí pri posudzovaní súladu jej výšky so zákonným znením ustanovenia § 53 ods. 6 Obč. zák., ale ani s ustanovením § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z. z., účinným v čase uzavretia zmluvy o RÚ, ktorým sa ustanovovala výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie úveru (zrušené k 11.6.2010).

Ďalej súd poukazuje na skutočnosť, že pri poskytnutej čiastke úveru 730,27 eur a skutočne vyplatenej čiastke úveru včítane revolvingov vo výške 657,97 eur, zmluvná odmena

vo výške 609,11 eur, je 93 % viac ako poskytnutá čiastka úveru a pri poskytnutej čiastke revolvingu 361,65 eur je zmluvná odmena za poskytnutie každého revolvingu 441,98 eur, teda zmluvná odmena je o 122 % viac ako poskytnutá čiastka revolvingu. Takúto zmluvnú odmenu súd považuje za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi, pretože dojednaná odmena je neprimerane vysoká k poskytnutej čiastke.

Súd považuje dojednanú zmluvnú odmenu ako zmluvnú podmienku za neprijateľnú aj z dôvodu jej neurčitosti. Odmena by mala korešpondovať nejakému predmetu plnenia. V zmluve o revolvingovom úvere a ani v zmluvných dojednaniach nie je špecifikované, z čoho, resp. za čo predmetná zmluvná odmena má byť veriteľovi zaplatená. Dá sa len predpokladať, že táto odmena je za uzavretie zmluvy, teda asi za napísanie, resp. za posúdenie bonity záujemcom o úvere, ale možno ju aj vysvetľovať ako odmenu za poskytnutie úveru. V prípade, že by mal súd chápať, že dojednaná zmluvná odmena je odmenou za poskytnutie

úveru, ide podľa názoru súdu o duplicitnú odmenu, nakoľko odmena za poskytnutie úveru je obsiahnutá, resp. zahrnutá v úrokovej sadzbe za poskytnutý úver.

Za neprijateľnú sa považuje aj zmluvná podmienka vyjadrujúca finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dané a slúži v skutočnosti

záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Podľa názoru súdu pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov, a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak, tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti súd má za to, že revolvingová zmluva č. XXXXXXXXXXXX uzatvorená medzi účastníkmi konania dňa 21.12.2009 sa považuje za úver bezúročný a bez poplatkov, teda navrhovateľ má právo len na vrátenie skutočne vyplatenej sumy 657,97 eur, pričom odporca mu uhradil sumu 580,45 eur, t.j. má právo na zaplatenie rozdielu medzi vyplatenou sumou a sumou splatenou odporcom vo výške 77,52 eur.

Na základe uvedeného súd zaviazal odporcov v I. a 2. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 77,52 eur.

V závere súd zdôrazňuje, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

Navrhovateľ žiadal priznať aj úroky z omeškania zo sumy 759,05 eur od 20.9.2011 do zaplatenia vo výške 9,5 % ročne.

Súd mal preukázané, že navrhovateľ oznámil odporcovi zosplatenie listom zo dňa 29.8.2011, v ktorom mu určil lehotu na plnenie 15 dní od doručenia, list odporca prevzal dňa 2.9.2011, na základe uvedeného súdu má za to, že dňom 18.9.2011 sa odporca dostal do omeškania so zaplatením celého dlhu.

Výška základnej úrokovej sadzby ECB k 18.9.2011 bola 1,5 %, teda úrok z omeškania bol vo výške 9,5 % ročne (8 + 1,5).

Na základe uvedeného súd priznal navrhovateľovi úrok z omeškania v sadzbe 9,5 % ročne od 20.9.2011 do zaplatenia z priznanej istiny 77,52 eur a v prevyšujúcej časti návrh ako nedôvodný zamietol.

Na záver súd zdôrazňuje, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom takejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Navrhovateľ mal úspech v konaní 10 %, odporcovia v I. a 2. rade mali úspech v konaní 90 %. Po odpočítaní úspechu navrhovateľa v konaní od úspechu odporcov odporcovia mali úspech 80 % a v tejto výške by mali právo na náhradu trov konania. Odporcovia si žiadne trovy konania neuplatňovali a ani zo spisu nevyplýva, aby im nejaké trovy konania vznikli, preto im súd trovy konania nepriznal. Navrhovateľovi, ktorý mal úspech v konaní 10 %, trovy konania súd tiež nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého

odvolanie smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

- a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
- b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
- c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,
- d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).